

N:o 92.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 11 maj 1897.
— — — — Andra Kammaren den 11 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändring i vissa delar af lagen angående eganderätt till skrift den 10 augusti 1877.

(Lagutskottets utlåtande n:o 56.)

Till Konungen.

Genom proposition den 9 sistlidne januari har Eders Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen att antaga propositionen bilagdt förslag till lag om ändring i vissa delar af lagen angående eganderätt till skrift den 10 augusti 1877.

Vid granskning af detta förslag har Riksdagen allenast i fråga om förslaget 12 § funnit skäl till ändring, i det att orden »icke politiska» ur paragrafen uteslutits. Riksdagen anser nemligen politiska uppsatser vara förtjenta af samma skydd som andra sådana, och svårigheter skulle för öfrigt ej sällan uppstå att med säkerhet bestämma, hvad som skall anses för en politisk uppsats eller icke.

Riksdagen, som för den skull funnit Eders Kongl. Maj:ts ifrågasvarande proposition icke kunna i oförändradt skick bifallas, har alltså för sin del antagit följande

Lag

om ändring i vissa delar af lagen angående eganderätt till skrift den 10 augusti 1877.

Härigenom förordnas, att 1 kap. 1, 3, 4, 8, 9 och 12 §§, 2 kap., 3 kap. 15 och 16 §§ samt 4 kap. 19 och 20 §§ i lagen angående eganderätt till skrift den 10 augusti 1877 skola erhålla följande ändrade lydelse:

1 kap.

1 §.

Författare vare berättigad att, med andras uteslutande, låta genom tryck, hvarmed i denna lag förstås äfven fotokemiskt förfarande, mångfaldiga sin skrift, ehvad den förut blifvit offentliggjord eller förefinnes endast i handskrift.

Till skrift hänföres i denna lag jemväl musikaliskt arbete, affattadt med noter eller annan teckenskrift, så ock naturvetenskaplig teckning, land- eller sjökarta, byggnadsritning eller annan dylik teckning eller afbildning, som ej är, efter sitt hufvudsakliga ändamål, att betrakta såsom konstverk.

3 §.

Skrift, som författare låter samtidigt utgifva på olika och å titelbladet eller vid skriftens början uppgifna språk, varde ansedd såsom på hvardera af dessa språk författad.

Har författare vid utgifvandet af skrift genom tillkännagifvande på titelbladet eller vid skriftens början gjordt förbehåll, som afser rätten att föranstalta om öfversättning af densamma, vare annan förbjudet, under två år från det skriften först utgafs, att öfversättning deraf på annat språk utgifva, och, der författaren inom nämnda tid utgifver sådan öfversättning, under ytterligare åtta år att utgifva öfversättning på det eller de språk, hvartill skriften sålunda blifvit öfversatt.

4 §.

Den som öfversatt skrift till annat språk, hafve för sin öfversättning, der enligt denna lag öfversättningen må utan författarens samtycke genom tryck utgifvas, den författarerätt, som i 1 § är nämnd, en hvar obetaget att med enahanda rätt göra annan öfversättning af samma skrift.

Under tid, då öfversättning ej utan författarens samtycke må utgifvas, ege i afseende på öfversättning, till hvars utgifvande sådant samtycke meddelats, öfversättaren utöfva författarens rätt med de inskränkingar, som af aftalet må föranledas.

8 §.

För skrift, utgifven af vetenskapligt samfund eller annan förening, som utesluter personlig författarerätt, så ock för skrift, som utgifves först efter författarens död, njutes skydd mot eftertryck i femtio år från det skriften först utgafs. Lag samma vare om skrift af författare utan uppgifvet eller under diktadt namn; dock att, der författaren före utgången af femtionde året från det skriften först utgafs gifver sig till känna antingen å titelbladet till ny upplaga eller genom anmälan i justitiedepartementet och tre gånger i allmänna tidningarna införd kungörelse, han då må njuta till godo den rätt, som i 7 § sägs. Intill dess författaren sålunda gifver sig till känna, företrädes han i författarerättens utöfning af den, hvilken finnes å skriften angifven såsom förläggare.

9 §.

Utgifves en skrift i flera afdelningar med inbördes sammanhang; då skall skyddstid, som i 3 eller 8 § omförmäles räknas från det år, den sista afdelningen utgafs. Har en afdelning utgifvits senare än två år efter den närmast föregående, varde skyddstiden för den äldre af dessa afdelningar, så ock för tidigare, räknad från det år, den sista bland de äldre afdelningarne utgafs.

12 §.

Till eftertryck hänföres ej heller att i periodisk skrift intaga ur annan sådan skrift hemtad uppsats; dervid den nyttjade skriftens titel

likväl skall uppgifvas. Vetenskapliga afhandlingar och vittra arbeten äfvensom andra uppsatser, så vida de äro af större omfång, må dock ej införas, om förbehåll mot eftertryck blifvit gjordt vid deras början eller, der de äro i tidskrift intagna, vid början af det eller de häften, hvori de förekomma.

2 Kap.

Om begagnande af skrift för skådebanan, så ock om annat offentligt föredragande af skrift.

13 §.

Dramatiskt eller musikaliskt-dramatiskt arbete i original eller i sådan öfversättning, som enligt denna lag ej må utan författarens samtycke genom tryck utgifvas, må ej offentligen uppföras utan samtycke af författaren eller den, som enligt denna lag innehar eller utöfvar författarens rätt. Offentligt föredragande af sådant arbete, utan utstyrsel för skådebanan, eller af musikaliskt arbete vare, på sätt nu är sagdt, förbjudet, der arbetet är otryckt eller ock, vid arbetets utgifvande, genom tillkännagifvande på titelbladet eller vid arbetets början gjorts förbehåll, som afser rätten att föranstalta om offentligt föredragande deraf.

För öfversättning, som må utan författarens samtycke utgifvas, ege öfversättaren den rätt, som i fråga om originalarbete, enligt hvad nu är sagdt, tillkommer författaren.

Så framt ej annorledes är aftaladt, medför samtycke, som nämndt är, för den, som det erhållit, rätt att uppföra eller föredraga arbetet så ofta han för godt finner, men ej att någon rätt dertill på annan öfverlåta.

Arbetets egare vare, såvida ej annorlunda är aftaladt, icke förment att lemna slikt samtycke åt flere. Har egaren åt någon lemnat uteslutande rätt att uppföra eller föredraga arbetet, men denne under fem på hvarandra följande år ej deraf sig begagnat, är egaren oförhindrad att lemna samtycke äfven åt andra.

14 §.

Författares eller öfversättares i detta kapitel omförmälda rätt gäller för hans lifstid och fem år efter hans död. Har författare eller öfversättare

ej gifvit sig till känna, vare det, sedan fem år förflutit från det att arbetet först offentliggjordes genom tryck eller offentligen uppfördes eller föredrogs, en hvar tillåtet att samma arbete uppföra och föredraga.

3 Kap.

15 §.

Den, som gör sig skyldig till eftertryck, straffes med böter från och med tjugu till och med ett tusen kronor. Derjemte hafve han till målseganden förbrutit upplagan och ersätte honom värdet af de exemplar deraf, som ej finnas i behåll, beräknadt efter boklädspriset för exemplar af den senast utgifna, rättmätiga upplagan. Är arbetet olagligt allenast till viss afskild del af det hela, skall hvad här är stadgadt tillämpas endast på denna del.

För den, som i strid mot denna lag uppför eller föredrager dramatiskt, musikaliskt eller musikaliskt-dramatiskt arbete, vare straffet böter från och med tio till och med ett tusen kronor; och skall han i skadestånd till målseganden utgifva, hvad vid tillfälle, då arbetet uppfördes eller föredrogs, influtit, utan afdrag för kostnader; dock må, der vid samma tillfälle jemväl annat arbete uppförts eller föredragits, skadeståndet i förhållande härtill jemkas.

Kunna de i denna paragraf stadgade grunder för beräkning af skada icke följas, varde skadeståndet bestämdt efter annan grund, som pröfvas skälig. Lägsta belopp, hvartill skadestånd må sättas, vare i ty fall tjugufem kronor.

16 §.

Alla uteslutande för den oloffiga tryckningen af en skrift användbara materialier såsom stereotyp- och andra plåtar samt formar, så ock för oloffigt uppförande eller föredragande af dramatiskt, musikaliskt eller musikaliskt-dramatiskt arbete gjorda afskrifter skola tagas i beslag och varde med dem, der ej parterne annorlunda öfverenskomma, så förfaret, att missbruk ej kan ske.

4 Kap.

19 §.

Denna lag tillämpas på skrift af svensk medborgare, så ock på utländsk medborgares skrift, som först utgifvits här i riket.

Lagens bestämmelser kunna, under förutsättning af ömsesidighet, af Konungen förklaras delvis eller helt och hållet gälla äfven skrifter af annat lands medborgare och skrifter, som i samma land först utgifvits.

20 §.

Eges skrift af flere, skall samtycke, som erfordras för att tryckning eller offentligt uppförande eller föredragande lagligen må ske, lemnas af en hvar bland dem; dock vare i fråga om musikaliskt-dramatiskt arbete tillfyllestgörande, att, då texten är det hufvudsakliga, samtycke lemnas af dennes författare och, i motsatt fall af tonsättaren.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1898.

Den skall ega tillämpning jemväl i afseende på dessförinnan offentliggjord skrift; dock att lagen icke verkar inskränkning i den rätt, som blifvit enligt äldre lag förvärfvad, samt att dels den, som före lagens trädande i kraft på grund af äldre lag lofligen uppfört dramatiskt eller musikaliskt-dramatiskt arbete, fortfarande är oförhindrad att det uppföra, dels ock, der arbete före samma samma tid lofligen utgifvits, redan tryckta exemplar deraf fritt må utgifvas.

Stockholm den 11 maj 1897.

Med undersätlig vördnad.